

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 108/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho uzneseniami sp. zn. 2 Co 233/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 5102/2015), sp. zn. 9 Co 274/2014 zo 17. júla 2014 (Rvp 5103/2015), sp. zn. 4 Co 265/2014 z 29. mája 2014 (Rvp 5104/2015), sp. zn. 3 Co 344/2014 z 31. júla 2014 (Rvp 5105/2015), sp. zn. 5 Co 432/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 5106/2015), sp. zn. 5 Co 427/2014 z 25. júla 2014 (Rvp 5107/2015), sp. zn. 4 Co 373/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 5108/2015), sp. zn. 5 Co 373/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 5109/2015), sp. zn. 8 Co 462/2014 zo 7. augusta 2014 (Rvp 5110/2015), sp. zn. 9 Co 420/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 5111/2015), sp. zn. 5 Co 579/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 5112/2015), sp. zn. 6 Co 328/2014 zo 16. júla 2014 (Rvp 5113/2015), sp. zn. 8 Co 581/2014 z 2. septembra 2014 (Rvp 5114/2015) a sp. zn. 14 Co 408/2014 z 15. augusta 2014 (Rvp 5115/2015) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 5102/2015, Rvp 5103/2015, Rvp 5104/2015, Rvp 5105/2015, Rvp 5106/2015, Rvp 5107/2015, sp. zn. Rvp 5108/2015, Rvp 5109/2015, Rvp 5110/2015, Rvp 5111/2015, Rvp 5112/2015, Rvp 5113/2015, Rvp 5114/2015 a Rvp 5115/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 108/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 9. apríla 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobcu v právnych veciach vedených Okresným súdom Bratislava II, Okresným súdom Bratislava IV, Okresným súdom Pezinok a Okresným súdom Malacky (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresných súdov v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorých sú okresné súdy zároveň

tými orgánmi súdnej moci, ktoré sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobili. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej jednotlivých žalobných návrhoch doručených okresným súdom a vychádzajúce z jej nesúhlasu spočívajúceho predovšetkým v tom, že súdy, ktoré škodu spôsobili, by mali rozhodovať o jej náhrade, tieto vyhodnotili ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tieto súdy a v ďalšom postupe rozhodli o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľky napadnuté rozhodnutia krajského súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení jej návrhov predstretých v podaných žalobách ako námietok zaujatosti, hoci tieto podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“).

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami Rvp 5102/2015, Rvp 5103/2015, Rvp 5104/2015, Rvp 5105/2015, Rvp 5106/2015, Rvp 5107/2015, sp. zn. Rvp 5108/2015, Rvp 5109/2015, Rvp 5110/2015, Rvp 5111/2015, Rvp 5112/2015, Rvp 5113/2015, Rvp 5114/2015 a Rvp 5115/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v okolnostiach jej predmetných právnych vecí, o posúdení jej návrhov predostretých v žalobách podaných podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov predovšetkým pri postupe podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov)], ako aj námietok zaujatosti a táto skutočnosť bola podstatnou pre následné vyrubenie súdneho poplatku vo výške 66 € za podanú námietku/námietky zaujatosti. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 307/2014, I. ÚS 308/2014, I. ÚS 309/2014, I. ÚS 310/2014, I. ÚS 435/2014, I. ÚS 439/2014, I. ÚS 441/2014, I. ÚS 516/2014, I. ÚS 744/2014, I. ÚS 800/2014, II. ÚS 61/2014, II. ÚS 273/2014, II. ÚS 295/2014, II. ÚS 461/2014, II. ÚS 462/2014, II. ÚS 463/2014, II. ÚS 467/2014, II. ÚS 468/2014, II. ÚS 488/2014, II. ÚS 646/2014, II. ÚS 700/2014, II. ÚS 732/2014, II. ÚS 882/2014, III. ÚS 496/2014, III. ÚS 497/2014, IV. ÚS 498/2014, III. ÚS 482/2014, III. ÚS 483/2014, III. ÚS 484/2014, III. ÚS 506/2014, III. ÚS 508/2014, III. ÚS 509/2014, III. ÚS 604/2014, IV. ÚS 219/2014, IV. ÚS 220/2014, IV. ÚS 236/2014, IV. ÚS 237/2014, IV. ÚS 239/2014, IV. ÚS 240/2014, IV. ÚS 241/2014, IV. ÚS 242/2014,

IV. ÚS 243/2014, IV. ÚS 244/2014, IV. ÚS 245/2014...), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2016